

Balassagyarmati Törvényszék

3.M.70.052/2020/16. szám

A Balassagyarmati Törvényszék a Dr. Lesták Erika Ügyvédi Iroda (Dr. Lesták Erika Cím3) által képviselt Felperes1 (Cím1.) felperesnek a Dr. Simon Enikő Ivett kamarai jogtanácsos által képviselt Alperes1 (Cím2) alperes ellen fizetési felszólítás érvénytelensége és azonnali hatályú felmondás miatti távolléti díj megfizetése ügyben indult perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság felperes valamennyi kereseti kérelmét elutasítja.

Kötelezi felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperes részére bruttó 100.395.- (egyszázezer-háromszázkilencvenöt) forint ügyvédi munkadíj perköltséget.

A meg nem fizetett 104.020.- (egyszáznégyezer-húsz) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül van helye fellebbezésnek, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címezve, a Balassagyarmati Törvényszéken lehet írásban, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani. Ha a felek a fellebbezést nem elektronikus úton nyújtják be, úgy az hatálytalan és úgy kell tekinteni, mintha fellebbezést nem nyújtott volna be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság peres felek nyilatkozatai, valamint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] Felperes 2015. május 11. napjától állt alkalmazásban határozatlan idejű munkaszerződéssel alperesnél irodavezető munkakörben. Alperes vállalkozásának bejegyzett utazásszervezője volt, irányította az értékesítési irodát. Legutolsó elért munkabére bruttó 459.400.- Ft volt.
- [3] Felperes a munkaviszonyát 2020. március 24. napján, azonnali hatályú felmondással, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78.§ (1) bekezdés b) pontja szerint megszüntette. A felmondás indokaként előadta, hogy az utazásszervezői tevékenységért felelős személyként kötelessége az esetleges jogszabálysértésekre felhívni a munkáltató figyelmét, ezért 2020. március 18-án írásban, többször is kifejezetten tiltakozott az ellen, hogy a Utazási csomag neve több napos utazási csomag utasainak kiküldésre kerüljön olyan tartalmú levél, hogy amennyiben az utas 2020. március 31-ig nem él azzal a lehetőséggel, hogy az utazást átfoglalja, „a befizetett ellenérték visszafizetése során nem áll módunkban a jogszabályban, azaz a 472/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 21.§ (5) bekezdésében kötelezően előírt 14 napos határidőt tartani”. Felperes tiltakozása ellenére a levél kiküldésre került. Ez a körülmény felperes szakmai megítélésére olyan súlyos következményekkel járhat, hogy nem várható el tőle a jogviszonya fenntartása.
- [4] Alperes munkáltató 2020. március 31. napján fizetési felszólítást küldött felperesnek, melyben előadta, hogy a munkáltató nem tanúsított felperessel szemben olyan magatartást, mely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette volna. A felperes felmondását jogellenesnek tekintette, ezért felszólította, hogy az Mt. 84.§ (1) bekezdés alapján fizesse meg alperes részére a felmondási időre járó távolléti díjának megfelelő összeget, 417.636.- Ft-ot.
- [5] Felperes 2020. április 30. napján – jogi képviselője útján - keresetet nyújtott be a Balassagyarmati Törvényszéken a munkáltatói intézkedéssel szemben. Felperes a kereseti kérelmében a fizetési felszólítás érvénytelenségének a megállapítását, valamint alperes kötelezését kérte 35 nap felmondási időre járó 730.863.- Ft, továbbá egyhavi végkielégítésnek megfelelő, 439.399.- Ft, illetve a 2020. március hónapra számfejtett 721.467.- Ft összegű munkabérből jogellenesen levont 125.762.- Ft munkavállalói járulék megfizetésére. Munkavállalói költségkedvezmény megállapítását kérte. Kereseti kérelmében előadta, hogy munkakörében felelős volt az utazásszervezői tevékenységet végző munkáltató tevékenységének a jogszerűségéért. Feladata volt, hogy az esetleges jogsértésre felhívja a munkáltató figyelmét. A Utazási csomag neve utazási csomaggal kapcsolatban készült tájékoztató utasoknak történő kiküldése ellen felperes azért tiltakozott, mert annak tartalma jogszabályba ütközött. A részvételi díjak visszafizetése alperes fizetéseképtelenségét idézte volna elő, melynek során a felügyeleti szerv törli alperest a nyilvántartásból, és felperes is eltiltás hatálya alá kerül, emiatt sehol sem tölthet be szakmai felelősi pozíciót. Felperes a keresetét az Mt. 78.§ (1) bekezdés a) – b) pontjára, a 77.§ (3) bekezdés a) pontjára, az Mt. 84.§ (1) bekezdésére, a 61/2020. (III. 23.) Korm. rendelet (Korm. rendelet) 1.§ (2) bekezdésére, a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (Ker. tv.) 6/F.§ (2) bekezdés a) – c) pontjaira, az utazásszervezői-és közvetítői tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet 11.§ (1) – (2) bekezdésére, az utazási szolgáltatásokra vonatkozó szerződésekről, különösen az utazási csomagra és az utazási szolgáltatás együttesre vonatkozó szerződésekről szóló 472/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 21.§ (4) – (5) bekezdésére. Indítványozta alperes 2020. évi I-II. negyedévi pénzügyi beszámolójának a bekérését. Tanúként kérte meghallgatni törvényes képviselő2-t, törvényes képviselő1-t, tanúl-t és munkavállalól-t.
- [6] Alperes az érdemi ellenkérelmében felperes keresetének az elutasítását, valamint felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy álláspontja szerint a felmondás jogellenes. Felperes a 2020. március 18-i többszöri tiltakozása nem tartalmazza a

felmondásban szereplő indokot, e-mailjei nem tartalmazzák a visszafizetési határidővel kapcsolatos semmilyen észrevételt, így a felmondásban szereplő indok nem valós. A kiküldött levélben nem az szerepel, hogy az alperesnek a visszafizetési határidőt nem áll módjában tartani, hanem az, hogy előfordulhat, hogy nem tudja tartani. A felperes által javasolt megoldás, az utazás lemondása és átszervezése nem felel meg a jogszabálynak, így arra jogszerűen nem alapozhat felmondást. Felperes tévedésben van a saját magára, mint a tevékenység végzéséért felelős személyre vonatkozó felelősségi és eltiltási rendelkezésekkel kapcsolatban. A felperest olyan okból, hogy az őt alkalmazó utazásszervező, utazásközvetítő cég valamilyen jogszabályi előírást nem tart be, hátrány nem érheti. Alperes nem tanúsított olyan magatartást, mely felperes munkaviszonyának fenntartását lehetetlenné tette volna. Alperes álláspontja szerint a Korm. rendelet előírásait alperes nem alkalmazhatta, ezért jogszerűen vonta le felperes béréből a munkavállalói járulékot.

- [7] A bíróság tájékoztatta feleket a rájuk irányadó bizonyítási kötelezettségről.
- [8] A bíróság a 8/I. számú, jegyzőkönyvbe foglalt végzéssel felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságát megállapította.
- [9] A bíróság felperes keresetét az alábbiak szerint találta megalapozatlannak.
- [10] A bíróságnak a perben egyfelől az alperessel közölt azonnali hatályú felmondás jogszerűségéről/jogellenességéről; a jogellenesség jogkövetkezményeiről kellett döntenie. A jogszerűség körében a 2020. március 24. napján kelt munkavállalói azonnali hatályú felmondás világos, valós és okszerű voltát kellett vizsgálni azzal, hogy amennyiben ezen feltételeknek megfelel, úgy azt jogszerűnek kell tekinteni.
- [11] A bíróság a jogvita eldöntéséhez az alábbi jogszabályokat vette figyelembe.
- [12] Az Mt. 6.§ (1) bekezdése alapján a munkaszerződés teljesítése során úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A 6.§ (2) bekezdése alapján a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni, és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti.
- [13] Az Mt. 70.§ (3) bekezdése alapján a munkavégzés alóli felmentés tartamára a munkavállalót távolléti díj illeti meg, kivéve, ha munkabérre egyébként nem lenne jogosult.
- [14] Az Mt. 77.§ (1) bekezdés a) pontja, és a (3) bekezdés a) pontja alapján a munkavállalót végkielégítés illeti meg, ha munkaviszonya a munkáltató felmondása alapján szűnik meg, a végkielégítés mértéke legalább három év esetén egyhavi távolléti díj összege.
- [15] Az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alapján a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. A (3) bekezdés alapján a munkavállaló azonnali hatályú felmondása esetén a munkáltató köteles a 70.§ (3) bekezdésében és a 77. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni.
- [16] Az Mt. 82.§ (1) bekezdése alapján a munkáltató köteles megtéríteni a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben okozott kárt. A 82.§ (3) bekezdés b) pontja alapján a munkavállaló az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően jogosult a végkielégítés összegére, ha munkaviszonya megszűnéskor a 77. § (5) bekezdés b) pontja alapján nem részesült végkielégítésben. A (4) bekezdés alapján a munkavállaló az (1)-(2) bekezdésben foglaltak helyett követelheti a munkáltatói felmondás esetén irányadó felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeget.
- [17] Az Mt. 84.§ (1) bekezdése alapján a munkavállaló, ha munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, köteles a munkavállalói felmondás esetén irányadó felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeget megfizetni.

- [18] A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (Ker. tv.) 6/F.§ (2) bekezdés a) – c) pontja az utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenység végzéséhez meghatározott feltételek között a vállalkozás által az utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenység folytatásában személyesen közreműködő személy alkalmazását írja elő, aki rendelkezik az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló kormányrendeletben meghatározott képesítéssel és szakmai gyakorlattal, valamint nyelvismerettel, büntetlen előéletű, nem áll az utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, nem volt olyan vállalkozás tulajdonosa, tagja, vezető tisztségviselője, vezető beosztású munkavállalója, tevékenységért felelős személye, amelyet a tevékenység megkezdését megelőző öt éven belül az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenységre vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt végleges hatósági határozatban eltiltottak az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenység végzésétől.
- [19] Az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet 5.§ (4) bekezdése alapján a tevékenységért felelős személy kizárólag egy utazási vállalkozónál láthatja el a tevékenységért felelős tisztséget. A (6) bekezdés alapján a tevékenységért felelős személy köteles a Kormányhivatal e rendelet szerinti ellenőrzési és más hatósági eljárásaival összefüggésben az utazási vállalkozó vezető tisztségviselőjének akadályoztatása, vagy elérhetetlensége esetén az utazási vállalkozó utazásszervezői, illetve utazásközvetítői tevékenységével összefüggő naprakész adatokról a Kormányhivatalt teljeskörűen tájékoztatni. A (7) bekezdés a) – b) pontja alapján a Kormányhivatal törli a hatósági nyilvántartásból azt a tevékenységért felelős személyt, aki a (4) bekezdés szerinti feltételt megsérti, vagy a (6) bekezdéssel összefüggő kötelezettségét nem teljesíti. A (8) bekezdés alapján az a tevékenységért felelős személy, akit a Kormányhivatal a (7) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott okok valamelyike miatt jogerősen törölt a hatósági nyilvántartásból, öt évig nem láthatja el utazási vállalkozásnál a tevékenységért felelős tisztséget. A 11.§ (1) bekezdése határozza meg azon eseteket, mely alapján a Kormányhivatal törli a nyilvántartásból az utazási vállalkozót. Eszerint a 11.§ (1) bekezdés c) pontja alapján azt, aki az utazót az utazási szerződésben meghatározott esedékességekor - a vis maior esetét kivéve - nem utaztatta el és a befizetett előleget, illetve részvételi díjat a külön jogszabályban foglaltak szerint nem fizette vissza. A 11.§ (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés b) - e) pontja szerinti esetekben a nyilvántartásból való törléssel egyidejűleg egy évre határozatban tiltja meg az utazási vállalkozónak az adott szolgáltatási tevékenység folytatását. A (7) bekezdés alapján, ha a Kormányhivatal az utazási vállalkozót a nyilvántartásból törölte, a tevékenység folytatásának újabb bejelentéséig az utazási vállalkozó utazásokat nem szervezhet és nem bonyolíthat le, és köteles a visszafizetéseket teljesíteni.
- [20] Az utazási szolgáltatásokra vonatkozó szerződésekről, különösen az utazási csomagra és az utazási szolgáltatás együttesre vonatkozó szerződésekről szóló 472/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 19.§ (1) bekezdés alapján az utazásszervező az utazási csomag megkezdése előtt - a 18. § szerinti díjmódosítás kivételével - csak akkor módosíthatja egyoldalúan az utazási csomagra vonatkozó szerződési feltételeket, ha az utazásszervező a szerződésben fenntartotta az erre vonatkozó jogát, a változás nem jelentős, és az utazásszervező a módosításról világos, közérthető és kifejezett módon, tartós adathordozón tájékoztatja az utazót. A (2) bekezdés szerint, ha az utazási csomag megkezdése előtt az utazásszervező jelentősen megváltoztatja a 14. § (2) bekezdés a) pontja szerinti valamely utazási szolgáltatás lényeges elemét, vagy nem tudja teljesíteni a 17. § (3) bekezdés a) pontja szerinti különleges igényeket, illetve a 18. § (2) bekezdése szerint az utazási csomag teljes díjának több mint nyolc százalékkal történő emelésére tesz javaslatot, az utazó - az utazásszervező által megadott észszerű határidőn belül – jogosult a javasolt változtatást elfogadni, vagy bánatpénz megfizetése nélkül az utazási csomagra vonatkozó szerződést felmondani. A (3) bekezdés kimondja, hogy ha az utazó felmondja az utazási csomagra vonatkozó szerződést, és az utazásszervező másik utazási

csomagot ajánl fel, elsősorban azonos vagy magasabb minőségű utazási csomagot kell felajánlani. A (4) bekezdés előírja, hogy az utazásszervező indokolatlan késedelem nélkül, világos, közérthető és kifejezett módon, tartós adathordozón tájékoztatja az utazót a (2) bekezdés szerinti változtatásokról és az utazási csomag teljes díjára gyakorolt (5) bekezdés szerinti hatásról, arról az észszerű határidőről, amelyen belül az utazónak tájékoztatnia kell az utazásszervezőt a (2) bekezdés szerinti döntéséről, arról, hogy ha az utazó nem ad választ a b) pontban említett határidőn belül, a szerződés a határidő lejártát követő napon megszűnik, valamint a (3) bekezdés szerinti esetben a felajánlott másik utazási csomagról és annak díjáról. A (6) bekezdés alapján, ha az utazási csomagra vonatkozó szerződést a (2) bekezdés b) pontja alapján az utazó felmondja és nem fogad el másik utazási csomagot, az utazásszervező haladéktalanul, de legkésőbb a szerződés felmondásától számított tizennégy napon belül visszafizeti az utazónak az általa vagy a nevében befizetett teljes díjat. A 21.§ (1) bekezdése alapján az utazó az utazási csomag megkezdése előtt – bánatpénz megfizetése mellett - bármikor felmondhatja az utazási csomagra vonatkozó szerződést. A (3) bekezdés alapján a befizetett teljes díj visszafizetésére jogosult az utazó, ha amiatt mondja fel a szerződést, mert a célállomás a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium honlapján az „utazásra nem javasolt” utazási célországokat és térségeket megjelölő felsorolásba felvételre került, és olyan elháríthatatlan és rendkívüli körülmények merülnek fel, amelyek az utazási csomag teljesítését jelentős mértékben befolyásolják, vagy lényegesen befolyásolják az utazók célállomásra való szállítását. A (4) bekezdés rögzíti azokat az eseteket, melyekben az utazásszervező kártérítési kötelezettség nélkül jogosult felmondani az utazási csomagra vonatkozó szerződést és köteles visszafizetni az utazónak az utazási csomag ellenértékéért befizetett teljes díjat. A (4) bekezdés b) pontja határozza meg azt az esetet, amikor az utazásszervezőt elháríthatatlan és rendkívüli körülmények gátolják a szerződés teljesítésében, és indokolatlan késedelem nélkül, az utazási csomag megkezdése előtt értesíti az utazót a szerződés felmondásáról. Az (5) bekezdés alapján a teljes díjat, vagy annak a bánatpénzzel csökkentett értékét az utazó részére haladéktalanul, de legkésőbb az utazási csomagra vonatkozó szerződés felmondását követő 14 napon belül kell megtéríteni.

- [21] A koronavírus világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges azonnali intézkedésekről szóló 47/2020. (III. 18.) Korm. rendelet 4.§ (1) bekezdése alapján a 3.§ (1) bekezdésében meghatározott ágazatokban (ide tartozik a turisztika) működő gazdasági egységekben 2020. március, április, május és június hónapokra a foglalkoztatott munkavállalók esetében a munkáltató mentesül a munkabér utáni közterhek megfizetése alól, valamint a munkavállaló munkabérére terhelő járulékok közül kizárólag a természetbeni egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség áll fenn, azzal, hogy annak havi mértéke nem haladhatja meg az egészségügyi szolgáltatási járulék havi összegét, a 7710 forintot. A rendelet közterhekkel kapcsolatos részletszabályairól és egyes új intézkedésekről szóló 61/2020. (III. 23.) Korm. rendelet 1.§ (1) - (2) bekezdése alapján a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény alapján fennálló szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettséget nem kell teljesítenie a (10) bekezdés szerinti kifizetőnek a munkaviszonyban foglalkoztatott természetes személy foglalkoztatása tekintetében, e jogállására tekintettel. A járulékfizetési kötelezettséget a Tbj. szabályaitól eltérően a (10) bekezdés szerinti foglalkoztatónál munkaviszonyban foglalkoztatott természetes személy esetében úgy kell teljesíteni, hogy a járulékalapot képező jövedelem után kizárólag a 4 százalékos mértékű természetbeni egészségbiztosítási járulékot, de legfeljebb 7710 forint összeget kell megfizetni. A rendelet 2020. március 24. napján lépett hatályba. A (10) bekezdésben meghatározott tevékenységet végző foglalkoztatók körébe a 68/2020. (III. 26.) Korm. rendelet emelte be az utazásközvetítés, utazásszervezés, egyéb foglalás (TEÁOR és TESZOR 79) tevékenységet. A rendelkezés 2020. március 27. napjától hatályos.

- [22] A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló 367/2019. (XII. 30.) Korm. rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapbér kötelező legkisebb összege (minimálbér) a teljes munkaidő teljesítése esetén 2020. január 1-jétől havibér alkalmazása esetén 161 000 forint. Az (5) bekezdés a) pontja alapján részmunkaidő esetén az (1)-(3) bekezdésben meghatározott havi, heti és napi bértételt a munkaidő eltérő mértékével arányosan csökkentve kell figyelembe venni.
- [23] A bíróság a felek által tett bizonyítási indítványokból a tényállás megállapításához az alábbi okirati bizonyítékokat vette figyelembe: felperes munkaszerződését és annak módosítását, munkaköri leírását, az azonnali hatályú felmondást, fizetési felszólítást, elektronikus levelezést, 3/2020. számú ügyvezetői igazgatási utasítást, az utasoknak 2020. március 18. napján kiküldött tájékoztatót, az utazásszervezői, utazásközvetítői tevékenységet folytató letelepedett szolgáltatók nyilvántartása nyilvános adatainak kivonatát. A bíróság törvényes képviselőt-t tanúként hallgatta meg, aki a meghallgatásakor alperes szervezeti törvényes képviselője, ügyvezető volt. Tanúként tett nyilatkozatait a bíróság törvényes képviselőként vette figyelembe. Tanúként hallgatta meg továbbá tanúl-t.
- [24] Mindezek alapján a bizonyítási eszközök együttes értékelése és mérlegelése alapján a bíróság a Pp. 279.§-a alkalmazásával az alábbi megállapításokra jutott.
- [25] Alperes szerepel a Kormányhivatal által vezetett, az utazásszervezői, utazásközvetítői tevékenységet folytató letelepedett szolgáltatók nyilvántartásában. Felperes és törvényes képviselő egybehangzóan nyilatkozott, hogy alperes a tevékenység végzésének a Ker. tv. 6/F.§-ban előírt egyik feltételét felperesnek, mint a tevékenységért felelős személynek az alkalmazásával biztosította. Felperes szakmai tevékenységével a munkáltatója elégedett volt, jó szakembernek tartotta. Magyarország Kormánya a 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelettel a Kormány az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki. A felek által nem vitatottan a veszélyhelyzet kihirdetését követően egyértelművé vált, hogy a 2020. április 10-13. közötti időpontra tervezett Utazási csomag neve utazási csomag megvalósítása megghiúsult, és erről alperes egy tájékoztató levél kiadásával, írásban értesítette az utazókat. A felek nyilatkozatai és a becsatolt elektronikus levelezések alapján megállapítható, hogy az utastájékoztató levél kiküldését az alperesnél szóban és írásban lebonyolított egyeztetés előzte meg, melyet törvényes képviselő1 ügyvezető távollétében törvényes képviselő2 általános igazgató és a felső vezetés bonyolított, bevonva ebbe – a korábbi gyakorlatnak megfelelően - felperest is. Felperes a kiküldött tájékoztatóval ellentétben egy rövid értesítő kiküldését szorgalmazta, hogy időt nyerjenek. A 2018. március 18. napján 14:56-kor írt és munkavállaló2-nak, törvényes képviselő2nek, munkavállaló1-nak címzett, valamint másolatban törvényes képviselő1-nek is megküldött e-mailben foglaltak szerint felperes javaslata az volt, hogy először egy rövid tájékoztatást küldjenek ki az utasoknak arról, hogy a tervezett időpontban nem fog megvalósulni az utazás, és türelmet kérnek a megoldások kidolgozására. „Ezzel nyerünk pár napot!” Ezt követően kiküldhetik a konkrét tájékoztatást az átfoglalási vagy lemondási lehetőségekről. Felperes szerint az utóbbi gyakorlatilag megfelelt a munkavállaló2 által megírt tervezetnek, aki az utazás konkrét megszervezésének a felelőse volt. A munkavállaló3 személyszállítási üzletágvezető által véglegesített tervezetet törvényes képviselő2 egyetértésével a személyszállító részleg küldte ki. Az értesítés arról tájékoztatta az utazókat, hogy az utazásnak új, alternatív közlekedési dátumot jelöltek meg, 2020. október 22-25. közötti időtartamban. Alperes azzal a kéréssel fordult az utazókhoz, hogy 2020. március 31. napjáig hozzanak döntést az új időpont elfogadásáról, vagy az utazás lemondásáról. Ebben az esetben 100%-ban visszafizetik a

részvételi díjat, azonban előfordulhat, hogy a visszafizetés a jogszabályban előírt 14 napon túlra tolódik.

- [26] Felperes az utastájékoztató kiküldését követő napon, a 16:38-kor küldött e-mailben jelezte a munkáltatója felé, hogy a levél kiküldésével fölülbíralták és ignorálták vezetői és szakmai véleményét, a jogszabály és a véleménye figyelmen kívül hagyása mellett nem tudja az elvártak szerint ellátni szakmai felelősi feladatait. Aznap 22:36-kor írásban kérte munkáltatójától a munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését. Az ezt követő levelezésekből és törvényes képviselő2 nyilatkozatából az állapítható meg, hogy törvényes képviselő1 ügyvezető helyettesítését törvényes képviselő2 és munkavállaló1 látta el. A munkáltató felmondási idő kikötésével vette tudomásul felperes bejelentését. Felperes emiatt 2020. március 19. napján, e-mailben közölte az azonnali hatályú felmondását, melyet követően a munkáltató szintén e-mailben jelezte a felmondás jogellenességét és továbbra is a közös megegyezést javasolta. Felperes személyes nyilatkozata alapján további egyeztetést kezdeményezett az ügyvezetővel, mely szerint irodavezetői munkaköre megtartásával azt javasolta, hogy az utazásszervezői tevékenységért fennálló szakmai felelősségét a munkáltató telepítse egy másik kollégára, aki szintén rendelkezik a szükséges feltételekkel. Alperes ezen munkaszerződés módosítási javaslatot nem fogadta el. Felperes 2020. március 24. napján kelt, indokolt azonnali hatályú felmondást közölt a munkáltatójával. Alperes a felperes munkaviszonyának végét ezzel a nappal rögzítette.
- [27] A bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy alperes az utazóknak írt tájékoztató 2020. március 18. napján történő kiküldésével megvalósított-e olyan magatartást, amely megalapozta, hogy felperes számára a munkaviszony fenntartása lehetetlenné váljon.
- [28] Az áprilisi utazás megghiúsulása felperes számára is egyértelmű volt (2020. 03. 18. 9:24 e-mail). A perben a felek többször ellentmondásosan nyilatkoztak arról, hogy a kiküldött levél felmondásnak minősült-e. Az a felek által nem volt vitatott, hogy alperes az új időpontra való átfoglalásokra adott lehetőséget, az utazó általi lemondás esetén pedig a teljes részvételi díjat visszafizette. E tekintetben a bíróság megállapította, hogy alperes ténylegesen a 472/2017. Korm. rendelet 19.§ (2) bekezdés szerint, azaz az egyoldalú szerződésmódosítás szabályai szerint járt el. A bíróság jogi álláspontja szerint alperes eleget tett az erre az esetre fennálló jogszabályi kötelezettségének, és indokolatlan késedelem nélkül, a veszélyhelyzet kihirdetésétől számított 7 napon belül, az utazási csomag megkezdése előtt értesítette az utazót. A tájékoztató levél egyebekben megfelelt a Korm. rendelet 19.§ (4) bekezdésében foglalt egyéb előírásnak: világos, közérthető, kifejezett, tartós adathordozón lett közölve, tájékoztat a díjról, a határidőről, a felmondásról és a visszafizetésről. Az utazási szerződés egyoldalú módosítása szempontjából a vis maior helyzet fennállásának vizsgálata szükségtelen.
- [29] A bíróság rámutat, hogy a „vis maior” esetét a 472/2017. Korm. rendelet az utazó tekintetében a 21.§ (3) bekezdésében, az utazásszervező tekintetében a 21.§ (4) bekezdés b) pontjában szabályozza. A bíróság jogi álláspontja szerint nem okszerű az a felperesi érvelés, mely szerint az utazásnak az alperes általi felmondását, ezáltal a részvételi díjak visszafizetését kizárólag a külügyminisztériumi besoroláshoz kötött vis maior helyzet bekövetkezése eredményezhette volna, tekintve, hogy az utastájékoztató nem az alperesi felmondást irányozta elő.
- [30] Az elektronikus levelezés és törvényes képviselő2 nyilatkozata alapján megállapítható, hogy alperes a tájékoztatást azt követően küldte meg az utazóknak, hogy az utazás átfoglalási időpontja visszaigazolásra került. A bíróság ezen tény tekintetében tanú nyilatkozatát nem tekintette relevánsnak, a tanú munkavállaló2, az utazási csomag szervezője által elmondottakra alapozva mondta azt, hogy egy kocsiosztály az új időpontban nem állt rendelkezésre. munkavállaló2 azonban a 2020. március 18. napján 11:06 perckor írt e-mailben

úgy nyilatkozott, hogy „az utazást ugyanazokkal a feltételekkel meg tudjuk valósítani október 22-25. között, minden kocsiosztály, amelyet hirdettünk, októberben is elérhető, valamint a szálloda és a fakultatív program is rendelkezésünkre áll az új időpontban is. Vagyis „csak” az időpont módosítás elegendő.” Felperes, valamint a további címzettek, munkavállalól és törvényes képviselő² is erre az információra támaszkodhatott.

- [31] Nem helytálló azon felperesi érvelés, hogy a vezetés „időnyerési utasítás”-t adott ki, és az erre vonatkozó, az utasokat megnyugtató javaslatot felperes dolgozta ki. Az időnyerésre az egyeztetések során munkavállalól³ egyik e-mailjében olvasható utalás, amelyet egy másik utazással, a PIVO-val összefüggésben tett. Ezt követően jelent meg felperes szóhasználatában az időnyerés fogalma.
- [32] Fenti jogszabályhelyből következően alperesnek kötelezettsége keletkezett az esetleges lemondások miatti visszafizetésére. Az elektronikus levelezésekből egyértelműen megállapítható, hogy a visszafizetések üteme és nagyságrendje a veszélyhelyzet kihirdetése és felperes felmondása közötti időszakban nem volt előre látható. Felperesnek a 11. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata szerint sem volt információja a visszafizetésekről. Munkavállalól gazdasági vezető a 2020. 03. 17. napján 9:07-kor írt levelében a pénzügyi kezelésről adott általános tájékoztatást, melyben kérte a kiadások visszaszorítását, és felkérte az utazásszervezőket, hogy folyamatosan vezessenek nyilvántartást a várható kifizetésekről. Jelezte, hogy központi támogatás várható, amelyhez még idő kell. Munkavállalól személyszállító részlegvezető a 2020. 03. 18. napján 12:43-kor írt e-mailjében egy másik utazással kapcsolatban kérte, hogy akkor intézzék a visszautalásokat, ha valaki - az utazó - nagyon ragaszkodik hozzá. Törvényes képviselő² akként nyilatkozott, hogy a társaság likviditása nem került veszélybe, a cég egyébként az I-II. negyedévben negatív eredményt szokott produkálni, más időszakokban pedig előleget kap külföldi partnerektől. A veszélyhelyzet kihirdetésétől a teherszállítást próbálták felfuttatni, és a Alperesi Csoporton belül is kaptak megrendeléseket. Felperes a munkaköri leírása alapján - azon túl, hogy elvárt volt tőle a tervezett árbevétel teljesítése -, és személyes nyilatkozata szerint sem volt felelős az alperes pénzügyi-gazdasági helyzetének a kezeléséért. A bíróság arra az álláspontra helyezkedett, mely szerint alperes azzal, hogy az utasokat nem a felmondásról tájékoztatta, hanem lehetővé tette az egyoldalú szerződésmódosítás okán a lemondást vagy az átfoglalást, az alperesi társaságot kedvezőbb pénzügyi pozícióba helyezte, tekintve, hogy ekkor az esetleges lemondások esetén, az azok bejelentését követő tizennégy napon belül kell gondoskodni a részvételi díjak visszafizetéséről, illetve a 472/2017. Korm. rendelet 19.§ (4) bekezdés c) pontja szerint akkor, ha a határidőn belül az utazó nem ad választ. Az alperes általi felmondás esetén a határidő leteltét követő napon minden utazó vonatkozásában megkezdődik a visszafizetési határidő. A visszafizetések garanciája volt a vagyoni biztosíték is. Nem releváns e tekintetben felperes azon érvelése, hogy „minden jel arra mutatott, hogy egyáltalán nem volt elegendő forrás az utasok által befizetett összegek visszafizetésére, és emiatt mutattak jelek arra, hogy a társaság végelszámolás helyett esetleg felszámolással fog megszűnni”. „Időt kell nyernünk a likviditásunk rendezésére!”, (március 18. 14:56-kor írt felperesi e-mail). A bíróság álláspontja szerint felperes a felmondását megelőzően, az utastájékoztató tartalmának figyelembevételével okkal nem feltételezhette, hogy az Utazási csomag neve utasai olyan számban mondják fel 2020. március 31. napjáig a szerződést, hogy a részvételi díjak visszafizetésének április 14. napi esedékessége veszélybe sodorhatja az alperesi társaság likviditását, és bekövetkezhethet a nyilvántartásból való törlés. A vis maior helyzet vizsgálata a 213/1996. Korm. rendelet 11.§ (1) bekezdés c) pontjában szabályozott, az utazásszervező törlésére vonatkozó rendelkezés tekintetében sem releváns, tekintve, hogy az alperes utazásszervező az utazási időpont módosítására tett javaslatot az utazóknak.

- [33] A felperes a felmondásában nem indokolta, hogy az alperesi jogsértő magatartás miként járhat súlyos következményekkel a „szakmai megítélésére”, amelynek fogalmát nem határozta meg. Felperes az azonnali hatályú felmondás indokolásában a visszafizetési határidő tekintetében kizárólag azt jelölte meg, hogy alperesnek a határidő megtartását nem áll módjában vállalni, és ez jogsértő, azt azonban nem, hogy a részvételi díjak vissza nem fizetése miatt az utazási vállalkozó törlésére kerülhet sor, és ténylegesen ez az a körülmény, amely felperes további szakmai pályafutását befolyásolhatja azzal, hogy ebben az esetben öt évig nem lehet a Ker. tv. alapján bejegyzett tevékenységért felelős személy. Ezen körülményt felperes a keresetlevélben fejtette ki. A bíróság e körben kiemeli, hogy a 213/1996. Korm. rendelet 5.§ (7) bekezdésében szabályozott, a tevékenységért felelős személy nyilvántartásból való törlése független az utazási vállalkozás törlésétől, az 5.§ (4) bekezdés szerinti okok - azaz, ha nem kizárólag egy utazási vállalkozónál látja el a tevékenységért felelős tisztséget, vagy a (6) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti - az önálló törlési okok. Felperes azon álláspontja, hogy az alperesi jogszabályellenes cselekvés az ő eltávolításával is zárulhat, nem helytálló. A bíróság rámutat, hogy felperes és törvényes képviselő2 egybehangzó nyilatkozata alapján megállapítást nyert, hogy a Kormányhivatalnak szóló adatszolgáltatást évente két alkalommal kellett teljesíteni, melyet felperes és törvényes képviselő2 közösen látott el. Ezen időpontokon kívüli olyan jelentési kötelezettség, Kormányhivatali megkeresés, mely kizárólag felperes kötelezettsége lett volna, felperes munkaviszonya alatt nem volt.
- [34] Fentiek alapján a bíróság arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy alperes akkor hiúsította volna meg felperesnek „tevékenységért felelős személy”-ként - 5 év távlatában - történő alkalmazhatóságát, ha az Utazási csomag neve utasainak a részvételi díjak visszafizetése a 213/1996. Korm. rendelet 11.§ (1) bekezdés c) pontja szerint nem valósul meg, és emiatt alperest a nyilvántartásból való törléssel egyidejűleg eltiltják a szolgáltatás végzése alól. Önmagában az utasoknak szóló tájékoztató levél, mely kilátásba helyezi a visszafizetési határidő 14 napon túli kitolódását, még nem vezet alperes törléséhez.
- [35] E körben - az alperes helytelen érvelésére hivatkozva - a bíróság rámutat, hogy a Ker. tv. nem ismeri a tevékenység végzésétől való végleges eltiltást, a hatósági határozat véglegességét az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 82.§ (1) bekezdése szabályozza.
- [36] A bíróság rámutat, hogy felperes az azonnali hatályú felmondását arra az indokra alapozta, hogy alperes a jogszabály rendelkezéseivel ellentétes tartalmú levelet küldött ki az utasoknak, melyben közölte, hogy nem áll módjában tartani a 14 napos visszafizetési határidőt, és ez a magatartás a felperes szakmai megítélésére súlyos következményekkel járhat. A bíróság kiemeli, hogy az utastájékoztató levél nem jelöli meg azt a jogszabály helyet, amely a visszafizetési határidőről rendelkezik, ugyanakkor felperes az azonnali hatályú felmondást a 472/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 21.§ (5) bekezdésében kötelezően előírt 14 napos határidőre alapozta. A korábban kifejtettek szerint a bíróság jogi álláspontja szerint alperes nem a Korm. rendelet 21.§-a, hanem a 19.§-a alapján járt el.
- [37] A bíróság továbbá rámutat, hogy felperes a 2020. 03. 18. napján folytatott e-mail levelezés során a 10:16-kor írt levelében a Korm. rendelet 19.§-ára vonatkozóan adott tájékoztatást. munkavállaló3 a 15:07-kor írt levélben felperest kérte a jogszabályi feltételek megküldésére, aki ezt a válaszlevél tanúsága szerint nem biztosította, hanem további tiltakozását fejezte ki.
- [38] A bíróság rámutat, hogy felperesnek a levelezés során a társaság likviditása és a részvételi díjak visszafizetése relációjában kifejezett aggodalmát egyik vezető sem erősítette meg.
- [39] A bíróság osztja azon felperesi álláspontot, mely szerint az alperes által kiküldött utastájékoztató levél jogszerűtlenül tartalmaz olyan kitételt, hogy a visszafizetési határidőt

nem áll módjában tartani, ugyanis a 472/2017. Korm. rendelet 19.§ és 21.§ egyaránt ezen visszafizetési határidőt rögzíti irányadónak.

- [40] A bíróság rámutat, hogy annak a felperesi érvelésnek, mely szerint az azonnali hatályú felmondása a munkatársakra nézve hátrányos lett volna, ellentmond az a tény, hogy alperesnél volt alkalmazva más olyan személy is, aki rendelkezett a tevékenységért felelős személyre irányadó jogszabályi feltételekkel, és felperestől át tudta venni a munkakört, mint ahogy ennek a személynek a nyilvántartásba történő bejelentése meg is történt felperes munkaviszonya megszűnését követően.
- [41] Fentiek alapján a bíróság jogi álláspontja szerint azon felmondási ok, hogy az utastájékoztató levél olyan tartalommal lett kiküldve, mely szerint „a befizetett ellenérték visszafizetése során nem áll módunkban a jogszabályban, azaz a 472/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 21.§ (5) bekezdésében kötelezően előírt 14 napos határidőt tartani”, és ezzel alperes magatartása felperes szakmai megítélésére olyan súlyos következményekkel járhat, hogy nem várható el tőle a jövőben a munkaviszony fenntartása, nem valós, nem okszerű és összességében nem felel meg a világosság követelményének sem, ezért az erre alapított azonnali hatályú felmentés jogellenes. A bíróság felperes az Mt. 78.§ (3) bekezdése alapján a 70.§ (3) bekezdésben foglaltak szerinti távolléti díjra, valamint a 77.§ (3) bekezdés a) pontja szerint fizetendő végkielégítésre vonatkozó kereseti követelését elutasítja.
- [42] A bíróság a 2020. március 31. napján kelt fizetési felszólítás vizsgálata során megállapította, hogy a felperesi felmondás jogellenessége miatt alperes az Mt. 84.§ (1) bekezdése alapján a felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő, 417.636.- Ft összeget kívánt érvényesíteni. Az Mt. 25.§ (2) bekezdése alapján napon, ha munkaviszonyra vonatkozó szabály eltérően nem rendelkezik, naptári napot kell érteni. Ennek megfelelően az Mt. 84.§ (1) bekezdése alapján a munkavállaló jogellenes felmondása esetén a munkavállaló köteles a munkavállalói felmondás esetén irányadó felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeget megfizetni. Az irányadó felmondási idő az Mt. 69.§ (1) bekezdése alapján 30 nap. Alperes a fizetési felszólításban helytállóan jelölte meg a követelés összegét felperesnek 30 napra, 20 munkanapra járó munkabére mértékében, 417.636.- Ft-ban (20.882.- Ft/nap x 20 nap). Az Mt. 285.§ (2) bekezdése alapján a bíróság megállapította, hogy a fizetési felszólítással érvényesített követelés összege nem haladta meg a kötelező legkisebb munkabér háromszorosának a munkaidő eltérő mértékével arányosan csökkentett összegét, azaz a 473.850.- Ft-ot. A fizetési felszólítás tartalmazza az Mt. 287.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti jogorvoslati kioktatást, alakisága megfelel a jogszabálynak. Fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes által 2020. március 31. napján kiadott fizetési felszólítás jogszerű.
- [43] Felperesnek a 2020. márciusi munkabéréből levont járulék megfizetésére vonatkozó kereseti követelése tekintetében a bíróság vizsgálta, hogy a 61/2020. Korm. rendelet (Korm. rendelet) alapján megilleti-e felperest a Korm. rendelettel érvényesített járulékkedvezmény. A COVID-19 világjárvány gazdasági hatásainak enyhítését szolgáló Korm. rendelet az egyes ágazatokban munkavállalókat foglalkoztatókat, valamint az egyéni és társas vállalkozásokat célozta meg. A Korm. rendelet a 2020. március, április, május és június hónapokra vonatkozóan írta elő, hogy a járulékalapot képező jövedelem után kizárólag a 4 százalékos mértékű természetbeni egészségbiztosítási járulékot, de legfeljebb 7710 forint összeget kell megfizetni, és a szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettsége sem áll fenn a (10) bekezdés szerinti hozzájárulás fizetésre kötelezettnek. A Korm. rendelet alapján alperesi munkáltató mentesült a munkáltatót terhelő 17,5%-os szociális hozzájárulás, az 1,5%-os szakképzési hozzájárulás megfizetése alól, valamint a munkavállalót terhelő egyéni járulékok közül csak az egészségbiztosítási járulék levonására volt köteles 7.710.- Ft összegben. A perben becsatolt 3/2020. számú Ügyvezető Igazgatói Utasítás, törvényes képviselő és tanú tanú nyilatkozata

alapján megállapítható volt, hogy alperes munkáltató jogszerű intézkedésével kezdeményezte a dolgozók irányában a bruttó bér csökkentését a nettó bér megtartásának a szintjéig, és azt munkaszerződés módosítással érvényesítette. Felperes esetében a járulékkedvezmény fentiek szerinti alkalmazása amiatt nem jöhetett létre, mert a Korm. rendelet módosításáról szóló 68/2020. (III. 26.) Korm. rendelet emelte be a kedvezményt igénybe vevő kifizetők körébe azt a tevékenységet (TEÁOR és TESZOR 79), mely alperes főtevékenységét jelenti (utazásközvetítés, utazásszervezés, egyéb foglalkozás). A rendelkezés 2020. március 27. napjától hatályos, felperes munkaviszonya 2020. március 24. napjával szűnt meg. A fentiek alapján a bíróság jogi álláspontja szerint alperes jogszerűen vonta le felperes munkabéréből az egyéni járulékokat.

- [44] Mindezek figyelembevételével a bíróság felperes összes kereseti kérelmét jogalap hiányában elutasította.
- [45] A bíróság törvényes képviselői tanúként történő meghallgatását azért tartotta szükségletlennek, mert az ügyvezető a peresített időszakban szabadságon tartózkodott, nem vett részt az utastájékoztató levél kiküldésének folyamatában, helyettesítésével törvényes képviselőt és munkavállalót bízta meg. A munkavállaló tanúkénti meghallgatására és a társaság 2020. I-II. negyedévi beszámolóinak bekérésére vonatkozó felperesi indítványt a bíróság az alperesi társaság pénzügyi-gazdasági helyzetével, likviditásával kapcsolatos felmondási ok hiányában elutasította, és ezen tényállítás alátámasztására törvényes képviselő meghallgatását is indítványozta felperes.
- [46] A törvényszék a pertárgy értékét a Pp. 512.§ (2) bekezdése alapján a 1.733.660.- Ft összegben határozta meg. Felperes pervesztes, alperes pernyertes lett. A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3.§ (1) bekezdés d) pontja alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti 104.020.-Ft kereseti illetéket, figyelemmel felperes munkavállalói költségkedvezményére, az állam viseli. A bíróság az alperesi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 4.§ (1) bekezdés, valamint a 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján 100.395.- Ft összegben állapította meg.
- [47] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§ (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376.§ (1)-(2) bekezdéseinek alapul.

Balassagyarmat, 2020. december 14.

Dr. Kerekes Andrea s.k.
bíró

Szlezákné Papp Judit s.k.
ülnök

Vass Miklós s.k.

ülnök